

דף כב.

הרמב"ם הל' איסורי מזבח פ"ז ח"ב

עין משפט א.

ובכן עצי המערה לא יהיה אלא נבחרים ולא יהיה בהם תולעת. **ו** וכל עץ שהתליע בשהוא לח פסול למזבח. התליע יבש גורר את המקום שהتلיע. ועצי סתייה פסולין לעולם לא יביאו אלא חדשים:

הרמב"ם הל' איסורי מזבח פ"ז ח"ג

כל העצים החדשם כשרים למערכה. **ו** ולא יהיו מביאין משל זית ולא משל גפן מושום ישב ארך ישראל. ובאלוי היה רגילים במרבויות של תנאה של חדשם שאינן בישוב. ובשל אגוז ובשל עץ שמן. והגזרין שעשו משה אמרה ארכן ואמה רחבן ועבין כמקן גדייש של סאה ומותן עושין לדורות:

ד. כתף משנה: ומיש וכן עצי המערה לא יהיו אלא נבחרים ולא יהיה בהם תולעת וכו'. בפ"ב דמדות (משנה ה') כל עץ שנמצא בו תולעת פסול מעל גבי המזבח. ומיש דה"מ שהتلיע כשהוא לח אבל אם התליע כשהוא יבש גורר המקום שהتلיע. מימרא דשםו אל בפרק כל קרבנות (דף פ"ה). ומיש ועצי סתייה פסולין לעולם לא יביאו אלא חדשים. Tosfeta פ"ט דמנחות:

ה. כתף משנה: כל העצים החדשם כשרים למערכה וכו' עד ובשל עץ שמן. משנה וגמרא בפ' ב' دائم (דף כ"ט) ובמקום מה שאמרו בגמרא בתנאה שלא עבדא פירי כתוב רבינו תנאה של חרסים כלומר של יערם: והגזרין שעשו משה וכו'. מימרא בזבחים פ' קדשי הקדשים (ס"ב):

ר' רם ב"מ הל' פטולי המוקדשין פ"א ה' ח' עין משפט ב.

קְמַץ מִנְחָה שְׁגַת עֵיר בְּקְמַץ מִנְחָה אַחֲרַת. **ו** מִקְטִיר שְׁגַיְהָן בְּאַחֲת וְהַן כְּשֶׁרוֹת. וְכֵן אָם נִתְעַרְבָּה קְמַץ בְּמִנְחָת כְּהַנִּים אוֹ בְּמִנְחָת הַנְּסָכִים אוֹ בְּחַבִּיתִי כְּהַן גָּדוֹל. הַרְיָה אֶלְיוֹן כְּשֶׁרוֹת וַיַּקְטִיר הַכֵּל כְּאֶחָד שַׁהַכֵּל לְאָשִׁים:

ר' רם ב"מ הל' פטולי המוקדשין פ"ב ח' ב' עין משפט ג'.

דָם שְׁגַפֵּל לְתוֹךְ הַמִּים אוֹ לְתוֹךְ דָמֵי חַלִּין לֹא יֵצֵא מִמְּנָנוּ וְאִם הַזֶּה פְּסָול. נִפְלָה מִים לְתוֹךְ הַדָּם שְׁבַמְזָרָק. אִם יֵשׁ בּוּ מִרְאָה דָם כְּשֶׁר. נִפְלָה לְתוֹכוֹ יַיִן אוֹ דָם חַלִּין. אֲוֹמְדִין אֶתְהָווָה אֶלְיוֹן הַיּוֹם מִים. אִם רְאוּיִין לְבַטֵּל דָם שְׁבַמְזָרָק עַד שֶׁלֹּא יְהִי מִרְאָיו מִרְאָה דָם חַרְיִין זֶה לֹא יֵצֵא מִמְּנָנוּ. וְאִם אִינְםָ רְאוּיִין לְבַטֵּל מִרְאָיו יֵצֵא מִמְּנָנוּ:

ג. **כسف' משנה:** קומץ מנהה שנתערכ בקומץ מנהה אחרת וכיו' עד הרוי אלו כשירות. משנה בפ' הקומץ רבה (דף כ"ב):

ד. **כسف' משנה:** דם שנפל לתוך המים וכו'. פרק התערובות (דף ע"ז): שניינו דם שנתערכ במים אם יש בו מראה דם כשר ובגמרה אמר רבי חייא ברABA א"ר יוחנן לא שננו אלא שנפלו מים לתוך דם אבל נפל דם לתוך מים ראשון ראשון בטל. ומיש או לתוך דמי חולין וכן מיש נפל לתוכו יין או דם חולין וכו'. שם במשנה נתערכ בין וכו' בדם בהמה או בדם החיה רואים אותו כאילו הוא מים: